

Uvod

Odnos između predškolske ustanove i porodice je od najvećeg značaja za ostvarivanje ciljeva vaspitno obrazovnog rada, drugačije rečeno saradnja je od najvećeg značaja za ostvarivanje interesa dece i polazi od tvrdnje da porodica ima ključnu ulogu u životu deteta. Upoznavanje sa osnovnim karakteristikama porodice (socijalnim, kulturnim ekonomskim, obrazovnim statusom) doprinosi razvoju saradnje na način koji odgovara porodici i doprinosi ostvarivanju osnovnih ciljeva i zadataka vaspitno – obrazovnog procesa. Kontinuirana saradnja predškolske ustanove i porodice doprinosi kako razvoju deteta i unapređivanju rada vaspitača tako i razvoju roditeljske uloge.

Uslov za zdrav i prirodan razvoj deteta je u prvom redu sređen porodični život. Život deteta u porodici je, prva, najveća i nezamenljiva škola za dete. Od odnosa koji u porodici vladaju, zavisi kakvo će biti dečje mentalno zdravlje. Uslovi koji postoje u porodici utiču da se dete uspešnije razvija ili zaostaje u razvoju. Prema tome, može se reći da se u porodici daje temelj celokupnog vaspitanja dece. Međutim, kao što su deca značajna za roditelje, ona su značajna i za naše društvo, predškolske ustanove, škole i radne organizacije. Društvo je podjednako odgovorno za vaspitanje kao i porodica.

Sve viši standard, složeniji proces proizvodnje, mnogobrojni međusobni društveni uticaji, dinamičniji tempo života i rada, i sve zaoštrenija borba društvenih ideologija u svetu, doprinose da i vaspitanje najmlađih postane složenije i teže. Činjenica je da ovi faktori doprinose porastu porodica u kojima roditelji sve manje vremena provode sa decom a sve su više predani poslu. Pred društvo se sada postavlja da preduzme neophodne mere i obezbedi uslove za normalan razvoj, pre svega dece zaposlenih roditelja.

Organizovano predškolsko vaspitanje postaje neophodnost savremenog života u smislu planskog i sistematskog delovanja na fizički i psihički razvoj predškolske dece, pa se na taj način smanjuju razlike koje proizilaze iz različitih socio-kulturnih porodičnih uslova i stvaraju ravnopravni uslovi za razvoj dece ovog uzrasta.

Ali, ta neophodnost predškolskog vaspitanja nikako ne treba da predstavlja, zamenu podičnom vaspitanju, niti da oslobađa roditelje obaveze vaspitanja svoje dece jer vaspitanje u vrtiću je samo dopuna porodičnom vaspitanju. Što ukazuje na činjenicu da predškolske ustanove i porodicu treba kombinovati, a ne suprotsavljati. Veća isprepletenost porodičnog života i predškolskih ustanova, njihova važna uloga u razvoju i vaspitanju dece, zahteva da se mnogi elementi koji karakterišu porodično vaspitanje unesu u vaspitno-obrazovni rad sa decom u predškolskim ustanovama i obrnuto. Na taj način roditelji i vaspitači upućeni su na međusobnu saradnju kako bi obezbedili ujednačene sadržaje, sredstva i metode vaspitanja deteta.

Porodica ima veliku ulogu i u stvaranju osnova moralnog vaspitanja deteta. Ovo vaspitanje odvija se u porodici, pre svega, kroz interakciju članova šire porodice, i zavisi od međusobnih odnosa roditelja i odnosa roditelja prema samom detetu. Ono što je karakteristično za dete predškolskog uzrasta jeste da se ono indentifikuje sa ponašanjem svojih roditelja, kao i sa njihovim moralnim stavovima. U tom periodu ono je izrazito emocionalno vezano za svoje roditelje. Sve što se događa u porodici, utiče na dete tj. na stvaranje njegovog moralnog lika. U skladnoj porodici u kojoj postoje korektni odnosi, puni ljubavi i poštovanja dete stiče ljubav prema radu, poštovanje društvene imovine, i odraslih ljudi.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com